

म.भा.टी.

॥१५९॥

॥ ४३ ॥ इतिभीष्मपर्वणिने०भा०संमनवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वाक्शल्यैरिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ पर्याप्तं प्राप्तिं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 स एव मुक्ता नृपतिः पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ नो वाचवचनं किंचिद्भीष्मसत्यपराक्रमं ॥ ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मव० भीष्मप्रतिदुर्योधनवा
 क्ये संमनवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच वाक्शल्यैस्तव पुत्रेण सोतिविद्धो महामनाः ॥ दुःखेन महता विष्टो नो वाचा
 प्रियमप्यपि ॥ १ ॥ सध्यात्वासुचिरं कालं दुःखरोषसमन्वितः ॥ श्वसमानो यथानागः प्रणुन्नो वाक्शलाकया ॥ २ ॥ उद्धृत्य च क्षुषीकोपान्निर्दहन्निव भारत ॥
 स देवासुरगंधर्वलोकं लोकविदां वरः ॥ ३ ॥ अब्रवीत्तव पुत्रं स सामपूर्वमिदं वचः ॥ किं त्वं दुर्योधनैवं मां वाक्शल्यैरपकृतसि ॥ ४ ॥ घटमानं यथा शक्ति कुर्वाणं च
 तव प्रियं ॥ जुह्वानं समरे प्राणांस्तव वै प्रियकाम्यया ॥ ५ ॥ यदा तु पांडवः शूरः खांडवेऽग्निमतर्पयत् ॥ पराजित्यरणेशं क्रं पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ ६ ॥ यदा च त्वां महा
 बाहो गंधर्वैर्हतमोजसा ॥ अमोचयत्पांडुसुतः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ ७ ॥ द्रवमाणेषु शूरेषु सोदरेषु तव प्रभो ॥ सूतपुत्रे च राधेये पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ ८ ॥ यच्च नः सहि
 तान्सर्वान्विराटनगरे तदा ॥ एक एव समुद्रातः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ ९ ॥ द्रोणं च युधिसंरब्धं मां च निर्जित्य संयुगे ॥ वासांसि स समादत्त पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ १० ॥
 तथा द्रौणिमहेश्वरं संशारद्वतमथापि च ॥ गोघ्नहेजितवान् पूर्व पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ ११ ॥ विजित्य च यदा कर्णं सदा पुरुषामानिनं ॥ उत्तरायै ददौ वस्त्रं पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ १२ ॥
 निवातकवचान् युद्धे वा स वेनापि दुर्जयान् ॥ जितवान् समरे पार्थः पर्याप्तं तन्निदर्शनं ॥ १३ ॥ कोहि शक्तेरणे जेतुं पांडवं रभसं तदा ॥ यस्य गोप्ता
 जगद्गोप्ता शंखचक्रगदाधरः ॥ १४ ॥ वासुदेवो नंत शक्तिः सृष्टिं संहारकारकः ॥ सर्वेश्वरो देवदेवः परमात्मा सनातनः ॥ १५ ॥ उक्तो सिबहुशो राजन् नारदाद्यैर्म
 हर्षिभिः ॥ त्वं तु मोहान्न जानीषे वाच्या वाच्यं सुयोधन ॥ १६ ॥ मुमूर्षुर्हि नरः सर्वान्वृक्षान्यश्नतिकांचनान् ॥ तथा त्वमपि गांधारे विपरीतानि पश्यसि ॥ १७ ॥ स्व
 यं वैरं महत्कृत्वा पांडवैः सह संजयैः ॥ युद्धं स्वतानघरणे पश्यामः पुरुषो भव ॥ १८ ॥ अहं तु सोमकान्सर्वान्यंचालांश्च समागतान् ॥ निहनिष्ये नरव्याघ्रवर्जयि
 त्वा शिखंडिनं ॥ १९ ॥ तैर्वाहं निहतः संख्येगमिष्ये यमसादनं ॥ तान्वा निहत्य समरे प्रीतिं दास्याम्यहंतव ॥ २० ॥ पूर्वहि स्त्रीसमुत्पन्ना शिखंडी राजवेश्मनि ॥
 वरदानात्पुमान्जातः सैषा वै स्त्री शिखंडिनी ॥ २१ ॥ तमहं न हनिष्यामि प्राणत्यागेऽपि भारत ॥ यासौ प्राड्भिर्मितायात्रा सैषा वै स्त्री शिखंडिनी ॥ २२ ॥ सुखं स्वपि
 दिगांधारे शोस्मि कर्ता महारणं ॥ यं जनाः कथयिष्यन्ति यावत्स्यास्यति मे दिनी ॥ २३ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥